

WIOSNA

WIOSNA

Uwolniły się od lodu stawy i rzeki
 Przyjście wiosny to czas niedaleki
 Słońce coraz cieplejsze wysyła promienie
 By ogrzać wyziębioną mrozami ziemię.
 Skowronek w górze śpiewa hymn o wiosnie
 By rolnikowi na sercu było radośnie
 Leszczyna złotym pyłkiem sypie dookoła
 Wyleciała na śniadanie pracowita pszczoła
 Czuje się nastrój uroczysty i wzniosły
 Cała przyroda oczekuje wiosny
 Przyjdzie wieczorem, a może rano
 Jak też w tym roku będzie ubrana?
 Dumają łabędzie pływające po stawie
 Wypatrują jej ciekawie złotoogie pawie.
 Ciechocińskie trawniki, przydomowe rabatki
 Ubiorą Wiosnę w najpiękniejsze kwiatki.
 Rozsypane wśród trawy drobne krokusiki
 Obują jej nóżki w fioletowe buciki
 Aż do ramion długie rękawiczki
 Założą na rączki białe śnieguliczki
 Do piersi przytuli bukiet z modrym sasankiem
 Główkę ozdobi barwinkowym wiankiem.
 Szyję ubogaci brylantowa kolia
 Ten prezent ufunduje kwitnąca magnolia.
 Po dywanie z pierwiosnków będzie stąpała
 Taka elegancka i taka wspaniała
 Pierścionek ze złocenia gdy jeszcze się doda
 Będzie wyglądała jako panna młoda
 Przy świerku w czarnym fraku stojącym z boku
 To prawdziwe чудо jak żadnego roku

W tym dniu radości i wspólnej zabawie
 Utopiły dzieci zimę w pobliskim stawie.

Czesław Żywiczka

CIECHOCINEK I JA

Renata Zagajczyk, poetka z Wrocławia dużym sentymentem darzy Ciechocinek. Przyjeżdża tu często już od 1968 roku. Właśnie w naszym uzdrowisku jej twórczość po raz pierwszy ujrzała światło dzienne. Jak sama napisała: „zakochałam się w tym miasteczku, które jest według mnie niepowtarzalne”.

Renata Zagajczyk związana jest z „Salonikiem Trzech Muz” we Wrocławiu. Wydała tomiki wierszy „Cała Ja” i „Echa kołody i zapach maku” oraz miniatury „Kwiaty” i „Modlitwy”. Oprócz poezji maluje także pisanki i w marcu odbędzie się we Wrocławiu ich wystawa.

MARZENIE

Chcę do Ciechocinka
 chociaż na chwileczkę
 zapachem sosen
 pooddychać troszeczkę
 pójść wśród wikliny
 aż do brzegu Wisły
 stanąć
 przejrzeć się w wodzie
 i zanurzyć rękę w piasku
 znaleźć muszelkę małą
 wracając
 objąć wzrokiem miasto całe
 a potem
 usiąść na ławce w parku
 i zostać tam na zawsze

W CIECHOCINKU

Niejedna miłość
 tutaj zabłysła
 by zaraz umrzeć
 z wieczora
 gdyby trwała dłużej
 na pewno by była chora

CIECHOCINEK I JA

Mam swoje ścieżki w Ciechocinku
 gdzie wracam myślą w smutne dni
 stąpam po nich ja
 a przy mnie Ty

mam ścieżki
 do których serce się rwie
 bo tam moje tajemnice
 schowane są na dnie

mam w Ciechocinku swój azyl
 do którego zmęczona myśl gna
 bo tam ukryta jestem
 cała ja

